

Ammatillinen Internationale

Suomalaiselle lukijalle on hyvin tunnettua työväestön sosialistisen internationaalen toiminta. Erikoisesti viimeisen sotavuoden ajalla se on tullut yhden ja toisen kysymyksen yhteydessä selitetyksi. Ammatillinen internationale, ne syyt joidenka pakottamana se on syntynyt kuin myöskin sen kokoonpano, on sitävastoin suurimmalle osalle kokonaan tuntematon. Sellainen on kuitenkin olemassa ja toimimassa voipipa sanoa kiinteimmillä perusteilla ja läheisemmässä vuorovaikutuksessa kuin mitä sosialistinen internationale on koskaan ollut.

Siihen on olemassa aivan luonnolliset syynsä. Kansallinen sosialistipuolue (tarkoitan jonkun maan sosialistipuoluetta) ei voi olla niin kiinteä, eikä sillä ole sellaista vaikutusta jäsentensä yli kuin on olemassa ammattijärjestöllä. Puolue ei koske sen jäsenen jokapäiväistä elämää niin läheltä kuin koskee ammattijärjestö. Siksi työväen ammatillisen järjestön päätökset saavat määräävämmän muodon jäsenistön yli kuin puolueen päätökset. Aivan samalla tavalla on asianlaita kansainvälisissäkin yhtymissä. Politillisten järjestöjen yhtymät, ainakin tähän asti ovat olleet höllä ja heikkoja perustuen kaikkien maiden työläisten veljeysaatteille. Kansainväliset ammattijärjestöt ja eri maiden ammattijärjestöjen kansainvälinen liitto ovat sitävastoin syntyneet jokapäiväisten tarpeiden pakottamana, palvelemaan näitä tarpeita. Ne syyt, jotka tavallaan velvoittavat työ-

läisiä pitämään yllä kansainvälisiä yhtymiä ja sopimuksia ovat alati vaikuttamassa. Sota voi välillisesti rikkoa sosialistisen internationaalen kuten nyt on käynyt, mutta ammatillinen internationale yhä edelleenkin on pystyssä ja toimii.

Ja mitkä ovat ne syyt, jotka ovat tehneet ammattijärjestöjen kansainväliset liittoutumat ja sopimukset välttämättömiksi?

Nykyaikainen taloudellinen elämä on kansainvälistä, yleismaailmallista. Pääoman toiminta ei ole luonteeltaan kansallista, se ei rajoitu jonkun visin maan rajojen sisälle, vaan sen toiminta tunnetaan kaikkialla. Pääoma virtaa aina sinne missä sillä on parempia riistomahdollisuuksia, tuottaa suuremman koron omistajillensä. Pääoma on liikkuvaa, kansainvälistä, Aivan samalla tavalla on työväestökin. Työväestö kulkee aina samaan suuntaan pääoman kanssa heikompana tai voimakkaampana virtana. Sama laki vaikuttaa ammattitaitoiisiin ja ammattitaidottomiin työläisiin. — Entisen vakaisen työpajassa ja pikkutehtaassa työskentelevän työläisen sijalle on tullut liikkuva tehdas- ja sesonkityöväestö.

Ensinnä työväestön liikunta rajoittui maan rajojen sisälle. Pääoman toiminta-alan laajentuessa sananlennättimen ja kulkulaitosten parantuessa työväestö alkoi liikkua maasta toiseen kulkiensa teollisuuden nousu- ja laskukauden mukaisesti aivan kuin valtameren vesi. Tämä työläisten liikkuvaisuus, paikas-

ta toiseen ja maasta toiseen muuttelemisen synnytti eri maiden ammatillisten järjestöjen väliset sopimukset ja liittoutumat, ammatillisen internationaalin.

Tämä ainakin pitää paikkansa, mikäli Pohjois-Amerika on kysymyksessä. Tänne tuli, varsinkin varhaisempina aikoina, työläisiä, jotka kotimaissaan kuuluivat ammattinsa järjestöihin, mutta täällä eivät yhtyneet järjestöön ja hyvin usein toimivat lakonrikkureinakin, mutta kotimaihinsa palattuaan olivat taas järjestyneitä työläisiä. Tällainen loukkaasi suuresti Amerikan työväenjärjestöjä. Amerikalaiden työläisten oli, ylläpitääksensä järjestönsä ja niiden avulla ja kautta vissin elämisen tasonsa, löydettävä jonkunlainen turva tähän luokkaan kuuluvia siirtolaisia vastaan. Ensinnä taisteltiin siirtolaisuuden rajoittamisen puolesta. Mutta se ei auttanut. Täytyi pyrkiä yhteyteen niiden maiden ammattijärjestöjen kanssa, joista nämä siirtolaiset Amerikan rannoille saapuivat. Ensinnä syntyi liittoja Englannin ja Amerikan, sitte Saksan ja Amerikan ja myöhemmin muiden maiden työväenjärjestöjen välille.

Indianan yliopiston professori Frank T. Stockton selostaa "The Journal of Political Economy'ssa" tšekäläisen valurien kansallisen järjestön syntymistä, niitä syitä, jotka pakottivat sen yhteistoimintaan Euroopan maiden valurien ammattijärjestöjen kanssa. Koska ne syyt, jotka ovat luoneet valurien kansainvälisen järjestön, lienevät ainakin osalta vaikuttaneet muidenkin ammattijärjestöjen kansainvälistymiseen. kerromme

muutamilla sanoilla tästä tavallaan historiallisesta kirjotuksesta.

Sisällissotaa ennen ja heti sen jälkeen olevana aikakautena amerikalaiset työnantajat jokaisen työtaistelun ajalla värväsivät valureita Europan maista, pääasiallisesti Englannista ja Skotlannista. Tänne tulleet miehet olivat tavallisesti union miehiä. He eivät täällä yhtyneet järjestöön, mutta työskentelivät jonkun aikaa rikkurien korkealla palkalla ja palasivat takaisin kotimaahansa. Toisen samallaisen tilaisuuden sattuessa he tulivat jälleen tänne tuoden jonkun ystävänsä mukanaan. Täten kehittyi jonkunlainen "järjestynyt rikkuriluokka", joka kotimaassaan kuului järjestyneeseen työväestöön, mutta täällä toimi rikkureina.

Jo niin aikaiseen kuin v. 1865 ryhtyi valurien järjestön presidentti William H. Sylvius neuvottelemaan Engl. Irlannin Walesin ja Skotlannin valurien järjestöjen kanssa. Sylvius ehdotti näille järjestöille, että niiden jäsenet tänne tullessaan toisivat muuttokortin järjestöistään ja että heiltä kotia palattuaan vaadittaisiin jonkunlainen kortti amerikalaiselta järjestöltä, joka todistaisi, etteivät he ole olleet täällä rikkureina. Sylvius oli kirjeenvaihdossa kaksi vuotta, mutta turhaan. Minkäänlaista sopimusta ei vielä tällöin saatu aikaan. V. 1872 valurien järjestön presidentti Saffin ehdotti edellämäinituille järjestöille, että niiden järjestöjen jäsenet eivät tekisi sopimusta työnantajien kanssa ennen Amerikkaan saapumistaan, että jokaiseen amerikalaiseen siirtolaissatamaan nimitettäisiin joku union toimitsija, jolta tän-

ne tulleet valurit voisivat pyytää neuvoa, että tämän maan ja Yhdistyneen Kuningaskunnan valurien järjestöjen välillä ylläpidettäisiin säännöllistä kirjeenvaihtoa näistä asioista, että Yhdistyneen Kuningaskunnan valurien järjestöistä tulleet valurit otetaan Amerikan valurien unioon ilman sisäänkirjoitusmaksua ja että ellei tänne tullut union jäsen jätä muuttokorttiaan tämän maan järjestölle ja saa täältä lähtiessään samallaista korttia, häntä ei otettaisi järjestöön takaisin kotimaassaan.

Skotlannin valurien järjestö hyväksyi seuraavana vuotena nämä esitykset. Sopusointu näiden järjestöjen välillä vallitsi useita vuosia. Vaikka se ei lopettanutkaan "skääppäystä" se presidentti Saffinin vuonna 1878 antaman lausunnon mukaan aiheutti paljon hyvää. Mutta vasta vuonna 1902 saatiin todella veljelliset suhteet vallalle näiden maiden järjestöjen välille ja vuonna 1909 John P. Frey, joka edusti Amerikan Työväenliittoa Englannin ammattiuonioiden kongressissa sai aikaan samanlaisen sopimuksen, joka oli vallalla Skotlannin valurien järjestön kanssa myös Tanskan Formerforbundin, Norjan Formerforbundin, Ruotsin valurien Gutarreforbundin, Itävallan Central Verein der Giesserei-Arbeiterin ja Saksan Metall-Arbeiter Verbandin ja Ranskan metallityöläisten liiton kanssa. Myöhemmin liitto Ranskan metallityöläisten järjestön kanssa rikkoutui, siinä ilmenevien syndikalististen virtausten takia ja koska sen rahallinen asema oli niin epävakainen, ettei jäsenien "vaihtoa" katsottu sopivaksi.

Tällainen on ollut valurien

kansainvälisten liittoutumien synty. Ne ovat syntyneet olojen pakottamina. Samalla tavalla on kehittynyt United Mine Workers of American liitto Euroopan maiden hiilenkaivajain järjestöjen kanssa. Vuonna 1906 kaikkien maiden järjestyneet kaivosmiehet hyväksyivät yhtäläisen muuttokorttijärjestelmän, jonka mukaan maasta toiseen muuttava järjestynyt kaivostyöläinen pääsee järjestön jäseneksi sisäänkirjoitusmaksua maksamatta. Kattilasepällä, laivanrakentajilla, sikaarintekijöillä, pianojen ja urkuharmonien valmistajilla ja ennenkaikkeaa merimiehillä ja satamatyöläisillä on olemassa tiukkoja kansainvälisiä yhtymiä.

Näitä järjestöjä ei ole voinut kaamea sotakaan rikkoa. Ne yhä edelleenkin vaihtavat jäseniä, luonnollisesti pienemmässä määrässä kuin ennen rauhallisten olojen vallitessa. Ja vuosien ajalla niiden yhteistoiminnan piiriin on tullut muutakin kuin jäsenien vaihto. Ne yhteisesti avustavat lakkotaistelujakin.

*

Näiden kansainvälisten unionien ohella on olemassa eri maiden ammattijärjestöjen liittojen kansainvälinen yhteys. Jokaisessa maassa ammattijärjestöt muodostavat kansallisen liiton, kuten Yhdysvalloissa Amerikan Työväenliitto. Näillä liitoilla on olemassa kansainvälinen yhteytensä ja sihteeristönsä. Kansainvälinen virasto on Berlinissä ja sihteerinä toimii Carl Legien ja hänen apulaisenaan nyt sodan aikana hollantilainen Qudegeest. Amsterdamissa. Tämäkin virasto on ollut sodan ajalla toiminnassa. Sotivien maiden järjestöt

ovat sen välityksellä huolehtineet sotavangeiksi joutuneista jäsenistään j. n. e. Nyt se Amerikan Työväenliiton aloitteesta puuhaa kansainvälistä rauhan-kongressia, joka pidettäisiin sa-

maan aikaan ja samassa kaupungissa milloin ja missä suurvaltojen edustajat kokoontuvat sodan päätyttyä rauhanehdoista neuvottelemaan ja rauhaa solmiamaan. A. M.

Faraon joukot

Ne kiitivät uljaissa vaunuissaan
ne kuningas Faraon joukot.
Ja ne väijyivät kansaa Israelin
kuni kostonkiimaiset houkot.

Mutta kun oikeus oppaanaan
kävi Israel vaaroja kohti,
niin Faraon vilpin ja vääryyden
pyhä sallimus turmahan johti.

Kuten tiettyä, Faraon joukkiot
ie kiitivät kiimassa veren.
Mutt' kosto se mukana seurasi myös,
— Ja ne joukot on pohjassa meren.

Niin, niin, joka joukkonsa nostattaa
sitä kohti, jot' oikeus ohjaa,
hänen polkunsä varmasti turmaan vie,
hänen allansa ei ole pohjaa.

Mutt' Israelin eessä on ikuisuus,
se ei konsana kuihdu ei kuole.
Mutt' valheen puusta se konsaan myös
ei matkasauvaansa vuole.

Jussi Raitio.

